

Wybrane aspekty realizacji projektu w konsorcjum na przykładzie realizacji projektu MINECROP.

Agnieszka Rachwalska

Abstrakt

Artykuł opisuje zasady dobierania odpowiednich członków konsorcjum, które realizuje wspólny projekt. Na przykładzie projektu MINECROP przedstawiono krok po kroku jak dobierać partnerów, na jakie czynniki ryzyka zwrócić uwagę oraz jak im przeciwdziałać.

Słowa kluczowe: konsorcjum, partnerzy, czynniki ryzyka

Wstęp

Realizacja projektów niejednokrotnie wymaga pozyskania partnerów, którzy będą uzupełniać nasze kompetencje i pracować w celu uzyskania wspólnego celu. Konsorcjum powołuje się zazwyczaj w momencie realizacji rozległych i skomplikowanych przedsięwzięć, których jako pojedyncze jednostki nie bylibyśmy w stanie zrealizować. Tworząc konsorcjum i realizując projekt każda zaangażowana jednostka ponosi odpowiedzialność nie tylko za własne zadania ale za sukces całego przedsięwzięcia. Każdy z partnerów wnosi do projektu swoją wiedzę, doświadczenie i zaangażowanie co gwarantuje powodzenie całego przedsięwzięcia już od momentu planowania, poprzez realizację, zakończenie i wdrożenie.

Wybór partnerów i zasady współpracy

Najczęstszą formą zawiązywania współpracy jest umowa pomiędzy uczestnikami. Podmioty nadal pozostają niezależne w swoich dotychczasowych działaniach jednak w działaniach związanych z realizacją projektu realizują wspólną politykę finansową. Istotę powstałego konsorcjum stanowi zobowiązanie uczestników do współdziałania i realizacji określonych w umowie działań dla osiągnięcia wspólnego celu.

Wybór odpowiednich członków konsorcjum jest elementem pojawiającym się już na etapie przygotowywania projektu. Każdy partner wnosi swój indywidualny wkład w powodzenie prac. We wstępnym etapie nie jest możliwe określenie wszystkich potencjalnych problemów, które mogą wpłynąć na powodzenie i jakość rezultatów. Kluczowe podmioty wybierane do współpracy oceniane są pod kątem doświadczenia, wiedzy, zasobów ludzkich czy też sprzętu niezbędnego w trakcie realizacji zadań. Dobór partnerów z którymi już wcześniej współpracowaliśmy wydaje się zawsze najlepszym pomysłem, jednak należy mieć również na uwadze że w nowym zespole współpraca ze znanym partnerem może nie przebiegać tak dobrze jak wcześniej.

Podstawą sukcesu jest wzajemna współpraca, umiarkowana rywalizacja, która zdynamizuje zespół a jednocześnie nie utrudni najistotniejszego elementu jakim jest proces komunikacji. Prawidłowa komunikacja powinna zachodzić pomiędzy kierownikiem projektu i zespołem projektowym, ale również pomiędzy członkami zespołów. Obecnie najbardziej popularną formą komunikacji są kanały internetowe jednak nie zastąpi to więzi wytworzonych podczas spotkań bezpośrednich.

Najczęstsze problemy

Problemy w realizacji projektu mogą pojawić się na każdym etapie. Aby ich uniknąć należy wziąć pod uwagę najczęstsze przyczyny niepowodzeń i przeciwdziałać im od samego początku:

- niejasny zakres odpowiedzialności i podział obowiązków – każdy partner powinien wiedzieć czego się od niego oczekuje
- brak koordynacji czasowej – zarządzanie projektem opiera się na kontroli czasu realizacji zadań
- niedokładne określenie „półproduktów”- brak dostarczenia precyzyjnych elementów skutkuje zatrzymaniem całego procesu
- brak zaangażowania członków konsorcjum
- niekompetentny kierownik projektu

Wystąpienie nawet jednego z powyższych problemów może skutkować niepowodzeniem projektu.

Formowanie partnerstwa w projekcie MINECROP

Konsorcjum zostało starannie wybrane na podstawie analizy wiedzy, doświadczenia i umiejętności jego członków. IHAR jako instytucja badawczo-naukowa z doświadczeniem w praktyce rolniczej została wybrana organizacją do koordynowania MINECROP. Wybrano 4 stowarzyszenia i organizacje non-profit oraz dwa MŚP, które łączą sektor prywatny i publiczny. Każda z organizacji posiada indywidualny zakres kompetencji i uzupełnia kompetencje pozostałych członków:

- INNOHIVE, CPIP, INNOHUB, EESTI mają doświadczenie w opracowywaniu metodologii edukacyjnych dla edukacji VET, materiałów szkoleniowych, prowadzeniu warsztatów. Zakres tych kompetencji uzupełnia zespół IHAR, który pełni funkcję nauczyciela oświaty.
- IHAR, ARID i CPIP są ściśle powiązane z grupą docelową, opracowując strategie rozwoju obszarów wiejskich. Wniosą swoje doświadczenie, aby w pełni zaspokoić potrzeby swoich grup i zapewnić ocenę i wdrożenie w trakcie cyklu życia projektu i poza nim.
- ARID, CPIP, EESTI posiadają odpowiednie doświadczenie w zakresie zrównoważonego rozwoju i działań na rzecz ochrony środowiska.
- INNOHIVE i INNOHUB to eksperci w dziedzinie otwartej edukacji w zakresie innowacji. Ich wiedza zostanie uzupełniona wiedzą specjalistyczną m.in. innowacje w rolnictwie, która oferuje ARID.
- Zespoły INNHIVE i ARID mają szerokie doświadczenie w grywalizacji dla edukacji, tworzeniu narzędzi online dla trenerów
- ATERMON to silny partner IT, odpowiedzialny za odkrywanie świata MINECRAFTA. Koncentruje się na nauce opartej na grach i uczestniczy w rozwoju OER, oferuje swoją wiedzę specjalistyczną, aby zapewnić praktyczne doświadczenia edukacyjne w ramach masowej edukacji cyfrowej.

Projekt MINECROP zebrał 7 partnerów z 6 różnych krajów UE, aby zmaksymalizować wpływ i wnieść wartość dodaną. Wszyscy partnerzy mają szeroką sieć kontaktów na różnych poziomach. INNOHUB

stanowi łącznik z centrami kształcenia i szkolenia zawodowego, edukatorami i zainteresowanymi stronami. ARID i INNOHUB oferują usługi dla sektora publicznego/prywatnego; CPIP współpracuje z małymi i średnimi gospodarstwami rolnymi, a IHAR działa na obszarach wiejskich, współpracuje z jednostkami państwowymi i jednostkami naukowymi.

Podstawą współpracy pomiędzy partnerami jest jasna i czytelna komunikacja, która odbywa się na co dzień za pośrednictwem wybranej platformy. Admin służy członkom konsorcjum do prowadzenia dyskusji, kreowania zadań, wyznaczania terminów ich wykonania, przechowywania wypracowanych rezultatów. W związku z dużą odległością dzielącą partnerów jedną z form spotkań są spotkania online. Pierwsze tego typu spotkanie odbyło się tuż po rozpoczęciu projektu. Głównym celem było ustalenie czy wszyscy partnerzy rozumieją cele projektu w ten sam sposób i do jakich grup docelowych kierowany jest projekt. Aby zapewnić płynność prac, świadomość odpowiedzialności za poszczególne zadania i terminy realizacji poszczególnych obowiązków partnerzy zostali poinformowani o zakresie prac za jakie są odpowiedzialni podczas trwania projektu. Każdy uzyskał dostęp do szczegółowego zakresu obowiązków wraz z wyznaczonymi terminami ich realizacji. Poszczególne elementy składające się na główne rezultaty zostały omówione a czas ich realizacji ustalony przez całe partnerstwo. Dużą uwagę przywiązano do jak najszybszego podjęcia działań promocyjnych i upowszechniających co gwarantuje szeroki zasięg

Konkluzje

Sukces każdego projektu zależy od prawidłowo sformułowanych celów oraz wyznaczenia grup docelowych do których dany projekt powinien być skierowany. Konsorcjum projektu musi być odpowiednio dobrane, aby wzajemnie uzupełniać swoje kompetencje. Każdy z partnerów zobowiązany jest do wniesienia wkładu indywidualnego, który posłuży uzyskaniu wspólnych celów i rezultatów. Płynność projektu zależna jest również od kompetencji i zaangażowania kierownictwa.

Projekt MICECROP już na etapie tworzenia wniosku był ukierunkowany na stworzenie konsorcjum o szerokim zakresie kompetencji i doświadczeniu w realizacji projektów. Ogólne założenia zostały skonsultowane z partnerami. Projekt opiera się na wzajemnym zaufaniu opartym na doświadczeniach z poprzednich wspólnie realizowanych prac.

1. Ambroš, Lidija, and Vedran Mesarić. "ESTABLISHING A CONSORTIUM-WAY FOR SUCCESSFUL IMPLEMENTATION OF INVESTMENT PROJECTS."
2. Nedzi, Ceglowski, Pozyskiwanie kapitału. Podstawowe formy i możliwości zdobycia kapitału, One Press 2005,
3. Praca zbiorowa pod redakcją M. Trockiego i E. Sonty-Draczkowskiej „Strategiczne zarządzanie projektami” Bizarre Warszawa 2009,
4. Spatek, „Krytyczne czynniki sukcesu w zarządzaniu projektami”, Wydawnictwo Politechniki Śląskiej, Gliwice 2004,